

به‌رزان هه‌ستیار

گه‌ره‌که‌هه‌تاو به‌لیکی نه‌رژیته گلینه‌مه‌وه

هه‌ستیار نه‌و مرۆڤه‌یه له تاراوگه و له نیو کیشمه کیش و جه‌نجالی زه‌مه‌ندا، ده‌سه‌رداری خه‌می قورسی شیعر نابیت، په‌نگه مرۆڤه هه‌ست ناسکه‌کان، پتر هه‌ست به‌گه‌وره‌یی خه‌می شیعر بکه‌ن، هه‌ستیار له رێگه‌ی شیعره‌وه چیژ له ژبان وه‌رده‌گریت، هه‌ر بۆیه چه‌مکی جوانی و شیعر و نامۆیی و تاراوگه‌ی لێک ئالاندوه نه‌و ده‌یه‌ویت باران به‌ پاک‌ی ته‌ری کات و هه‌تاو چۆن خۆی برژیته‌ نیو نیگایه‌وه، چونکه شیعر نه‌و جیهانه‌ نه‌فسوناوییه، که مرۆڤ نه‌ببستراکت ده‌کات له رق و به‌رژه‌وه‌ندی و له نیو جه‌نجالی زه‌مه‌ندا، ده‌یخزێنیته‌ نیو جیهانی فه‌نتازیا و خه‌یاله‌وه، بۆ نه‌وه‌ی له خه‌مه ورد و درشته‌کانی دنیای شیعی هه‌ستیار وردبینه‌وه و رۆبجینه‌ نیو هه‌سته‌کانی هه‌ستیاره‌وه سه‌رنجیم له‌مه‌ر شیعر و چه‌ند پرسیکی دیکه‌ وه‌رگرت.

ئا: چنار نامق

ئه‌مانه‌ی وتم، وه‌ک نه‌وه دوام، که نه‌گه‌ر داوای پیناسه‌یه‌کی سه‌قامگیری شیعرم لێ بکه‌یت، به‌لام به‌ جو‌ریکی تر نه‌گه‌ر به‌ته‌ویت بزانیتم من چۆن نه‌روافه شیعر و پرۆسه‌ی نووسینی شیعر، نه‌وه نه‌توانم پیت بلێم، شیعر بۆ من هه‌ولدا نه‌ بۆ پر کردنه‌وه‌ی

بزانیا‌یه شیعر چییه، ئیتر نه‌گه‌یشتمه‌ نه‌و سه‌ری نه‌هینیه‌کانی ژبان و پیتووستی به‌ خۆ ماندوو کردن و گێرمه‌و کیشه‌و زۆرانبازی نه‌ده‌کرد، چونکه من له‌وه‌ته‌ی هه‌م نه‌و زۆرانبازییه له‌ ریتی شیعره‌وه له‌که‌ل ژبان و مه‌رگیشدا نه‌که‌م.

من ناتوانم وه‌زیفه‌ و واتا‌کانی شیعر دباری بکه‌م و ته‌یانیکی بێ مانای به‌ ده‌وردا بکێشم، تکایه‌ داوای نه‌و غه‌دره‌م لێ مه‌که‌ له‌ شیعی بکه‌م، نه‌زانیت تو داوای نه‌وه‌م لێ نه‌که‌یت که تیشک به‌ ده‌ست بگرم!؟

* شیعر لای هه‌ستیار چی واتایه‌ک ده‌به‌خشی؟

– له‌ یه‌ک کاتدا ساناترین و ئالۆزترین پرسبارت لێ کردووم، من بۆیه ناتوانم به‌ راشکاوی وه‌لامی نه‌و پرسبارت بده‌مه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی وشک بوون و مردنی شیعر نه‌که‌م، جا من نه‌گه‌ر

هه موو ئه و بۆشایانهی له که وندا ههن، یان با بلیم ئه و شویتانهی من به بۆشایی ئه یانینیم، یان ئه و فریاد په سه به و بژدانه به که هه میشه له ساته کانی غه رقوونما له گیتزه نه کانی ژباندا دپته هانام و ناهیللیت نه هه ننگه کان رامکیتشنه قوولایی ده ریاوه. شیعهر هه موو ئه و شته جوانانه م پێ ئه به خشیت که هه رچه ند ئه که م له واقیعدا چنگم ناکه ون.

به رده وام هه راسانم و گه رکه مه ئاو پینه کان به ساغیی بیینم و باران به پاکیی ته رم بکات و هه تاو به لیلی نه رژیته گلینه مه وه، جا که زانیم ئه مانه وهک ئه وهی ئه مه وین هه چیان نابینم، ئه وایتر شیعهر بال دهر ئه کات و ئه وه ندهی پیتی بکریت ده رگای "مه حاله گانم بۆ ئه خاته سه ر پشت، ئه یچ منیش له وه زیاتر چیم له شیعهر بویت !!"

دلنیام تۆ خۆت له و نازار و له هه مان کاتدا چپژده ش ئه گه یه که پڕۆسه ی شیعهر نووسین ئه بیه خشیتته خاوه نه که ی، بۆیه له دوا په ره گرافی وه لامه که مدا ئه لیم، ئه بیته هه موو به شه ر حه سوودی به شاعیر به رن و له هه مان کاتیشدا شاعیر سوپاسگوزاری شیعهر بیته که ناهیللیت هه میشه له ته نیاییه کی وشک و برنگدا هه ناسه ی له به ر بپریت .

*** زۆر جار ده بیستین باس له ئه ده بی تاراو که ده کړی، ئایا ئه ده بیک هه یه به و ناوه وه ؟ ئه گه ر هه یه خاسیه ته کانی کامانه ؟**

– به راستی من هه ر وهک چۆن له گه ل دابه شکردنی ئه ده ب نیم بۆ ئه ده بی پیاوان و ژنان و کۆمه لیک جیا کردنه وه ی تر، به هه مان شیوه ش له گه ل ئه و ناوانه دا نیم و ئه ده بی راسته قینه و دا هینه رانه له هه ر سات و شویتنیکدا نووسرا بیته و بنووسریت هه ر ئه ده به و پیتویست

ناکات به کۆمه لیک سیفته و ناو لینه نه وه بیبه ستینه وه و له قالیی بده ی، یان بۆچی هه ولئێ دروست کردنی ئه و جیاوازییه بده ی، له هه ر کوئ هه یه بنووسه و بتوانه دا هیتانی خۆت بکه یه ت تا جه ماوه ری خۆت له دهر خڕ بیته وه .

به خشنده به وهک هه تاو : برژی و بیاری، تۆ له باریتیکی پاکدا گه شه ئه که یه ت و که سانیکیش هه ن به عیشقه وه خۆیان ئه ده نه به ر لێزمه ی بارینت و گویش به وه ناده ن تۆ له کام هه روه وه په هیله ئه که یه ت.

*** ره خنه ی ئه ده بی پڕۆسه یه کی گرنگه، که ده کړیت به هه میشه یی ناماده کی هه بیته له نیو ژانره کانی ئه ده بدا، ئی ئه م پڕۆسه یه لای ئیتمه ناماده کی نییه، هۆکاره کانی بۆچی ده گه ر پینه وه ؟**

– هه لبه ته ئه بیته ئه و راستیه مان له به رچا و بیته که لای ئیتمه ی کورد نه ک هه ر ره خنه ی ئه ده بی وهک پیتویست ئه و ناماده گییه ی نییه که جیتی دلخۆشیی بیته، به لکو زۆر له بواره کانی تری ئه ده بی و هونه ری ئه گه ر ناماده گییشیان هه بیته ئه وه له ئاستیکدا نین که رووی مه جلیسیان هه بیته و باسیان لێوه بکریت، تۆ دیقه ت بده له هه موو بواره کانی ئه ده بی و هونه ری و زانستیشدا ئه بیته ئه وه ی زیاتر ناماده یی هه یه ته نه نا بواره ئه ده بیه که یه و له و بواره شدا ته نه نا شیعهره که به شی شیری بۆ خۆی بر دووه و سایه ی به سه ر هه موو ژانره کانی تر دا کردوه، هه لبه ته ئه و به شه گه وره یه ش کۆمه لیک زۆر ده نگی نه شازی تی رژاوه که به هه له ر پیمان که وتوه ته ئه و نیشتمانه وه، ئه کړیت لێره وه بلیم که ره خنه ی ئه ده بی شیمان تا راده یه کی زۆر (له گه ل که مبی هه وله کانیشدا) که وتونه ته به ر لیشاوی روکه شی و هه ندی جاری زۆریش ناسیاوی و ناوچه گه رتییه وه. له گه ل ئه وه شدا چاک نییه غه در له هه ندی ناو و هه ولدانی جددی بکه ین ئه گه ر لێره دا به ناویش ناویان نه هین. به تاییه تیش له م سالانه ی دواییدا خه ربکه ره خنه تا راده یه ک له و جوغه ته سه که ی جارانی خۆی را ئه پسکیتیت.

من پیم وایه ناماده نه بوونی ره خنه ی ئه ده بی وهک پیتویست، ره نگه هۆ سه ره کبییه که ی بکه رتیته وه بۆ ئه وه ی که که سانیک هه ست بکه ن مه سه له ی ره خنه پاشخانیک پڕۆشنیری گه وره ی ئه ویت و پیتویستی به خۆ ماندوو کردنیکی زیت هه یه و نه توانان یان نه یانه ویت خۆیانی له قه ره بده ن، ئه مه به بچ ئه وه ی له وه حالیی بچ، یان چاکتر وایه بلین خۆیان له و راستیه گیل ئه که ن که هه ر ژانریکی ئه ده بی و هونه ری پیتویستی به هه مان پاشخان و میتشک گووشین هه یه. با ئه وه شمان له یاد نه چیت که یه کیکه له هۆ زۆر گرنگه کان ئه ویش ئه وه یه که زۆره ی زۆری ئه وانه ی سه رقالی کاری ره خنه یین ره نگه له زمانه ی زگماکی خۆیان و زمانه ی عه ره بی بترازیت شه رزای زمانیکه تر نه بن تا له ریگایه وه زه خیره یه کی گه وره ی پڕۆشنیری ره خنه یی کۆ بکه نه وه. هۆیه کی تری گرنگیش له وه دا ئه بیتم که نه بوونی سه ره چاوه ی به پیت و تازه ی جیهانییش کاری خۆی له وه دا کردوه که ده سه لاتنی ره خنه ییمان لاواز بیته، به هه ر حال زۆر هۆکاری تریش هه ن که ره نگه لێره دا ئه وه نده به س بیته.

*** شیعری ئه مرۆی کوردی، به بهر او رد له گه ل سالانی پیتشودا چۆن هه لته سه نگی، ئایا توانیوه تی له گه ل ره وتی سه رده مدا خۆی بگرنجینی ؟**

– هه لبه ته سه خته بۆ من لێره دا هه ولئێ شه ن و که و کردنی شیعری ئه مرۆی کوردی بده م، به لام چاک وایه له و روانگه یه وه قسه بکه م که چی ئه بیتم و چی ئه خۆنیمه وه، چونکه به راستی ئه وه نده گۆشار و رۆژنامه زۆر بووه که له توانای هه یچ که سیکدا نییه فریای خۆتندنه وه ی

هه مووی بکه ویت. ئه گه ر خۆمان له گیلئێ نه ده یین به ئاشکرا هه ست به وه ئه کړیت که له م سالانه ی پیتشودا کۆمه لئێ ناو له هه ر دوو ره گه زه که ها توونه ته نیو مه یدانه فراوانه که ی شیعهر نووسین که له یه که م خۆتندنه وه وه وات لئێ ئه که ن مو تابه عه یان بکه یه ت و شوینیان بکه ویت، که ئه مه ئه لیم، با به په له فریای ئه وده ش بکه وم که بیتم به داخه وه له گه ل ئه وه شدا لیشاویکی بی ره نگ و بۆش خۆی کردوه به پانتاییه که دا " وهک له سه ر شه وه به جوړیک ئیشاره تم پێ داوه " که له حه شرکه ی شیخ رها بترازیت، هه یچی تریان لئێ چاوه ری ناکریت، هه رچۆنیک بیته من ره شبین نیم به رامبه ر شیعری ئه مرۆ، خۆ ئه گه ر سایته کانی ئه نته ر نیتیش که میک ده ست به بلاو کردنه وه ی ئه و نا شیعرا نه وه بگرن ئه وه خیریان ئه گات و خه لکیش ئه وه نده نیشانه ی پرسیار له سه ر زووق و سه لبقه یان دانایت.

سالانی پیتشو یان راستتر بلیم سالانی پیتش را په یین : ئیتمه مانان هه ندی جار زۆر به زه حمه ت که نالیک و امان ده ست ده که وت که شتیکی تیا بلین و ده یان گرفت و کیتشه یان له به ر ده مدا قوت ده کردینه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا ئه بیته له و ده مانه شدا کۆمه لیک ده نگی جوان هه ر هه بوون و خۆیان سه په اندوه، بۆیه هه ق وایه ئیستاکه مه یدانه که به گور تر بیته و خه رمانیش به به ره که تتر. دوچار ده بلیمه وه له گه ل ئه و پاشا گه ردانییه ی له بواری شیعردا دروست بووه به لام نه یستوانیوه ره وته جوانه که له کۆمه لیک ده نگی جددی بشیوتینیت. گه ر ناویشته ئه ویت نه توانم ده یان ناوت بۆ ریز بکه م، به لام هه ز ناکه م زا کیره م خیا نه تم لئێ بکات و هه ندی ناوی دره وشاوه م بیر بچیت.